

การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและ
รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

โดย ส่วนบังคับทางปกครอง
กองกฎหมาย กรมควบคุมมลพิษ

ดาวน์โหลด
ตัวอย่างเอกสาร

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม

- ▶ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560
- ▶ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- ▶ กฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- ▶ กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- ▶ กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- ▶ กฎหมายอื่นๆ เช่น กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตประกอบกิจการ

การควบคุมมลพิษทางน้ำ

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

- **มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม**

- น้ำในแม่น้ำลำคลอง หนอง บึง ทะเลสาบ อ่างเก็บน้ำ และแหล่งน้ำสาธารณะอื่น ๆ
- น้ำทะเลชายฝั่ง รวมทั้งบริเวณพื้นที่ปากแม่น้ำ

- **แหล่งกำเนิดมลพิษ**

- ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะ สถานที่ประกอบกิจการใด ๆ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของมลพิษ

การควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

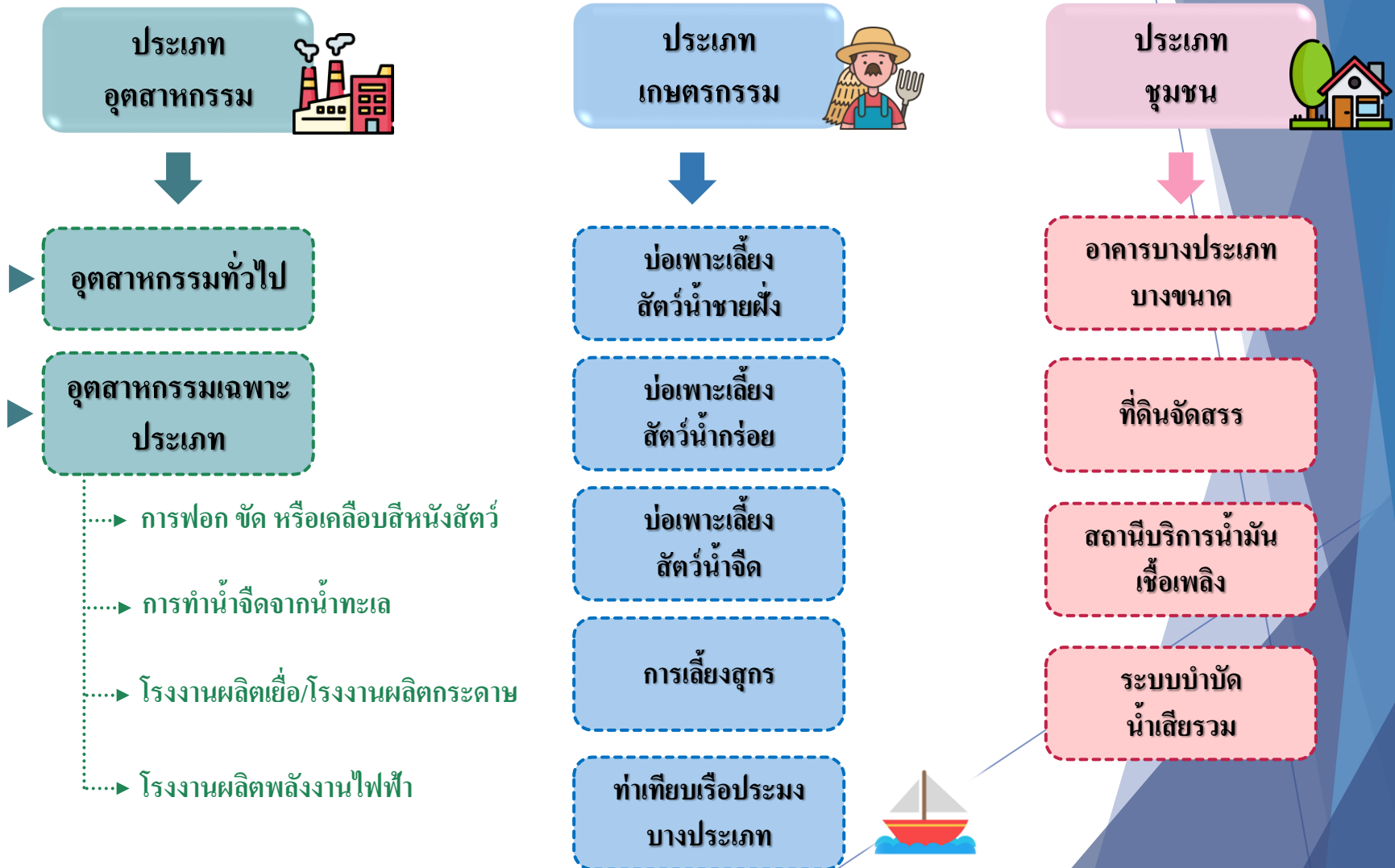
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

มาตรา 55 ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด สำหรับควบคุมการระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 69 ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย หรือของเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ หรือออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษไม่เกินมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา 55 หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น และมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา 56 หรือมาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดเป็นพิเศษสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 58

แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจาก อาคารบางประเภทและบางขนาด

ตามประกาศ ทส. เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด พ.ศ. 2567

“อาคาร” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้น ไม่ว่าจะมึลักษณะเป็นอาคารหลังเดียวหรือเป็นกลุ่มอาคารซึ่งตั้งอยู่ภายในพื้นที่ซึ่งเป็นบริเวณเดียวกัน และไม่ว่าจะมีท่อระบายน้ำท่อเดียวหรือมีหลายท่อที่เชื่อมติดต่อกันระหว่างอาคารหรือไม่ก็ตาม

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำที่เกิดจากกิจกรรมของอาคารที่ระบายหรือจะระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

อาคาร แบ่งออกเป็น 3 ชนิด

1. **อาคารอยู่อาศัย** หมายถึง อาคารที่มีวัตถุประสงค์ให้เป็นที่พักอาศัยของบุคคล ทั้งการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว
2. **อาคารพาณิชย์** หมายถึง อาคารที่ใช้ประโยชน์ในการพาณิชยกรรม หรือบริการธุรกิจอย่างเดียวหรือหลายอย่าง
3. **อาคารสถานพยาบาล** หมายถึง สถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

1

อาคารอยู่อาศัย หมายถึง อาคารที่มีวัตถุประสงค์ให้เป็นที่พักอาศัยของบุคคล ทั้งการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว

ประเภท	หน่วย	ก	ข	ค	ง
อาคารชุด	ห้องชุด	ตั้งแต่ 500 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 100 แต่ไม่ถึง 500	ไม่ถึง 100	-
หอพัก	ห้อง	-	ตั้งแต่ 250 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 50 แต่ไม่ถึง 250	ไม่ถึง 50
หอพัก ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือ กิจการอื่นในทำนอง เดียวกัน	ห้อง	-	ตั้งแต่ 250 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 50 แต่ไม่ถึง 250	ไม่ถึง 50
สถานรับเลี้ยงเด็ก	-	-	-	-	ทุกขนาด
สถานดูแลผู้สูงอายุ หรือผู้มีภาวะพึ่งพิง	-	-	-	-	ทุกขนาด
ที่พักอาศัยสำหรับ ลูกจ้างประเภท กิจกรรมก่อสร้าง	-	-	-	-	ทุกขนาด

อาคารพาณิชย์ หมายถึง อาคารที่ใช้ประโยชน์ในการพาณิชย์กรรม หรือบริการธุรกิจอย่างเดียวหรือหลายอย่าง

ประเภท	หน่วย	ก	ข	ค	ง
โรงแรม	ห้อง	ตั้งแต่ 200 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 60 แต่ไม่ถึง 200	ไม่ถึง 60	-
สถานบริการประเภทสถาน อาบน้ำ นวดหรืออบตัว	ตารางเมตร	-	ตั้งแต่ 5,000 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 1,000 แต่ไม่ถึง 5,000	ไม่ถึง 1,000
โรงเรียนเอกชน/ทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน/ ทางราชการ	ตารางเมตร	ตั้งแต่ 25,000 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 5,000 แต่ไม่ถึง 25,000	-	ไม่ถึง 5,000
อาคารที่ทำการทางราชการ/ เอกชน	ตารางเมตร	ตั้งแต่ 55,000 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 10,000 แต่ไม่ถึง 55,000	ตั้งแต่ 5,000 แต่ไม่ถึง 10,000	ไม่ถึง 5,000
ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า	ตารางเมตร	ตั้งแต่ 25,000 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 5,000 แต่ไม่ถึง 25,000	-	ไม่ถึง 5,000
ตลาด	ตารางเมตร	ตั้งแต่ 2,500 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 1,500 แต่ไม่ถึง 2,500	ตั้งแต่ 1,000 แต่ไม่ถึง 1,500	ไม่ถึง 1,000
ภัตตาคาร/ร้านอาหาร	ตารางเมตร	ตั้งแต่ 2,500 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 500 แต่ไม่ถึง 2,500	ตั้งแต่ 250 แต่ไม่ถึง 500	ไม่ถึง 250

3

สถานพยาบาล หมายถึง สถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วย
สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

ประเภท	หน่วย	ก	ข	ค	ง
อาคาร สถานพยาบาล	เตียง	ตั้งแต่ 30 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 10 แต่ไม่ถึง 30	-	ไม่ถึง 10

“ที่ดินจัดสรร” หมายความว่า ที่ดินที่ได้รับการจัดสรรตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน
ตามประกาศ ทส. เรื่อง กำหนดให้ที่ดินจัดสรรเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำ
สาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2564

ประเภท	ขนาดพื้นที่
ก	ตั้งแต่ 500 แปลง หรือเนื้อที่เกินกว่า 100 ไร่
ข	ตั้งแต่ 100 ถึง 499 แปลง หรือเนื้อที่ 19-100 ไร่
ค	ตั้งแต่ 10 ถึง 99 แปลง หรือเนื้อที่น้อยกว่า 19 ไร่

การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจาก สถานที่เลี้ยงสุกร

ตามประกาศ ทส. เรื่อง กำหนดให้สถานที่เลี้ยงสุกรเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อย
น้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

“สถานที่เลี้ยงสุกร” หมายความว่า การเลี้ยงสุกรพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ สุกรขุน หรือลูกสุกรชนิดใดชนิดหนึ่ง
หรือตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปตามน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์

ประเภท	ขนาด (หน่วยน้ำหนักปศุสัตว์)
ก	เกินกว่า 600 หน่วย
ข	ตั้งแต่ 60 แต่ไม่เกิน 600 หน่วย
ค	ตั้งแต่ 6 แต่ไม่เกิน 60 หน่วย

การคือน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์

การคือน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบว่า การเลี้ยงสุกรแต่ละรายเป็น การเลี้ยงสุกร
ประเภทใด สามารถคิดจากจำนวนสุกรที่เลี้ยงแต่ละชนิด (สุกรพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ สุกรขุน หรือสุกรอนุบาล)
คูณกับน้ำหนักเฉลี่ยของสุกรแต่ละชนิด หารด้วยน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ 1 หน่วย ซึ่งเท่ากับน้ำหนักสุกรของ
สุกร รวมกันเท่ากับ 500 กิโลกรัม

การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจาก สถานที่เลี้ยงสุกร

ตามประกาศ ทส. เรื่อง กำหนดให้สถานที่เลี้ยงสุกรเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย
ลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

น้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ 1 หน่วย หมายความว่า น้ำหนักสุกรของสุกรพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ สุกรขุนหรือลูกสุกร
ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปที่มีน้ำหนักรวมเท่ากับ 500 กิโลกรัม โดยให้คิดค่าน้ำหนัก
เฉลี่ยของสุกรพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ ตัวละ 170 กิโลกรัม สุกรขุนตัวละ 60 กิโลกรัม และ ลูกสุกรตัวละ 12 กิโลกรัม

วิธีการคำนวณน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์

จำนวนปศุสัตว์ = $\frac{\text{จำนวนสุกรพ่อพันธุ์หรือแม่พันธุ์.....ตัว} \times 170 \text{ กิโลกรัม}}{500}$

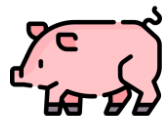
500

+ $\frac{\text{จำนวนสุกรขุน.....ตัว} \times 60 \text{ กิโลกรัม}}{500}$

500

+ $\frac{\text{จำนวนสุกรอนุบาล.....ตัว} \times 12 \text{ กิโลกรัม}}{500}$

500

= ? หน่วย

การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจาก สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

“สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ก และประเภท ข ตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

➡ ตาม พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 กำหนดให้ “**สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง**” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อให้บริการน้ำมันเชื้อเพลิงแก่ยานพาหนะ และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้เป็นเขตสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ตลอดจนถึงสิ่งก่อสร้าง ถัง ท่อ และอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ ในบริเวณนั้น

ประเภทสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

- (1) **ประเภท ก** ได้แก่ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ให้บริการแก่ยานพาหนะทางบก ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ติดเขตทางหลวงถนนสาธารณะหรือถนนส่วนบุคคล ซึ่งมีขนาดความกว้างตามที่กรมธุรกิจพลังงานประกาศกำหนด และเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ใช้ ถึงเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน (**สถานีบริการติดถนนใหญ่**)
- (2) **ประเภท ข** ได้แก่ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงให้บริการแก่ยานพาหนะทางบก ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ติดเขตถนนสาธารณะหรือถนนส่วนบุคคลที่มีความกว้างตามที่กรมธุรกิจพลังงานประกาศกำหนด และเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน (**สถานีบริการติดถนนซอย**)

การกำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้อง ถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย

ตามประกาศ ทส. เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย
ลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

“บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย
และบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง
ที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุม
การระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

“บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง”

หมายความว่า พื้นที่ที่ปรับให้ขังน้ำได้โดย
วิธีต่าง ๆ เพื่อการเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มหรือ
สัตว์น้ำกร่อยในบริเวณนอกแนวป้องกัน
น้ำเค็มของกรมชลประทานหรือในแนว
เขตที่ดินชายทะเลชั้นในกรมพัฒนาที่ดิน

“บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย”

หมายความว่า พื้นที่ที่ปรับให้ขังน้ำได้โดย
วิธีต่าง ๆ เพื่อการเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มหรือ
สัตว์น้ำกร่อย แต่ไม่รวมพื้นที่ตาม
ประกาศ ทส.ฯ

“บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด”

หมายความว่า พื้นที่ที่ปรับให้ขังน้ำได้โดยวิธีต่าง ๆ เพื่อการ
เลี้ยงสัตว์น้ำ แต่ไม่รวมถึงบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์
น้ำชายฝั่ง หรือบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยที่
มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเป็น
แหล่งกำเนิดมลพิษไว้แล้ว

การกำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้อง ถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย

ตามประกาศ คพ. เรื่อง หลักเกณฑ์การปรับทางปกครองสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

“บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด” หมายความว่า พื้นที่ที่ปรับให้ขังน้ำได้โดยวิธีต่าง ๆ เพื่อการเลี้ยงสัตว์น้ำ แต่ไม่รวมถึงบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง หรือบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยที่มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนด เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษไว้แล้ว

บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ก

หมายถึง **บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินพืชเป็นอาหารทุกชนิด** ซึ่งใช้น้ำจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติ โดยไม่มีการเติมสารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกือบ หรือสารอื่นใด ลงในบ่อเพาะเลี้ยงดังกล่าว

บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ข

หมายถึง **บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินเนื้อเป็นอาหารทุกชนิด หรือสัตว์น้ำอื่นๆ ที่กินทั้งเนื้อและพืชเป็นอาหาร** ซึ่งใช้น้ำจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติ โดยไม่มีการเติมสารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกือบ หรือสารอื่นใด ลงในบ่อเพาะเลี้ยงดังกล่าว

บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ค

หมายถึง **บ่อที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทุกชนิด ซึ่งมีการใช้สารที่ก่อให้เกิดความเค็ม** เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกือบ หรือสารอื่นใดเติมลงในบ่อเพาะเลี้ยงเพื่อปรับระดับค่าความเค็มของน้ำที่ใช้เพาะเลี้ยงให้เหมาะสมกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดนั้นๆ

การกำหนดมาตรฐานการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

ตามประกาศ ทส. เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด พ.ศ. 2567

ข้อ 5 กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารไว้ ดังต่อไปนี้

พารามิเตอร์	ประเภท ก.	ประเภท ข.	ประเภท ค.	ประเภท ง.
1. ความเป็นกรดและด่าง (pH)	5.5 – 9.0	5.5 – 9.0	5.5 – 9.0	5.5 – 9.0
2. บีโอดี (Biochemical Oxygen Demand)	ไม่เกิน 20 มก./ล.	ไม่เกิน 30 มก./ล.	ไม่เกิน 40 มก./ล.	- ไม่เกิน 50 มก./ล. สำหรับอาคาร อยู่อาศัย - ไม่เกิน 100 มก./ล. สำหรับอาคาร พาณิชย์และอาคาร สถานพยาบาล
3. ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด (Total Suspended Solids)	ไม่เกิน 30 มก./ล.	ไม่เกิน 40 มก./ล.	ไม่เกิน 50 มก./ล.	ไม่เกิน 60 มก./ล.

การกำหนดมาตรฐานการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

ตามประกาศ ทส. เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด พ.ศ. 2567

ข้อ 5 กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารไว้ ดังต่อไปนี้

พารามิเตอร์	ประเภท ก.	ประเภท ข.	ประเภท ค.	ประเภท ง.
4. ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด (Total Dissolved Solids)	ไม่เกิน 1,000 มก./ล. สำหรับอาคารอยู่อาศัยและอาคารพาณิชย์	ไม่เกิน 1,000 มก./ล. สำหรับอาคารอยู่อาศัยและอาคารพาณิชย์	ไม่เกิน 1,300 มก./ล. สำหรับอาคารอยู่อาศัยและอาคารพาณิชย์	-
	เพิ่มขึ้นจากปริมาณน้ำใช้ปกติไม่เกิน 1,000 สำหรับอาคารสถานพยาบาล	เพิ่มขึ้นจากปริมาณน้ำใช้ปกติไม่เกิน 1,000 สำหรับอาคารสถานพยาบาล		
5. ซัลไฟด์ (Sulfide)	ไม่เกิน 1.0 มก./ล.	ไม่เกิน 1.0 มก./ล.	ไม่เกิน 1.0 มก./ล.	-

การกำหนดมาตรฐานการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

ตามประกาศ ทส. เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด พ.ศ. 2567

ข้อ 5 กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารไว้ ดังต่อไปนี้

พารามิเตอร์	ประเภท ก.	ประเภท ข.	ประเภท ค.	ประเภท ง.
6. ทีเคเอ็น (Total Kjeldahl Nitrogen)	ไม่เกิน 35 มก./ล.	ไม่เกิน 35 มก./ล.	ไม่เกิน 40 มก./ล.	-
7. น้ำมันและไขมัน (Oil and Grease)	ไม่เกิน 20 มก./ล.	ไม่เกิน 30 มก./ล.	ไม่เกิน 40 มก./ล.	- ไม่เกิน 20 มก./ล. สำหรับอาคารอยู่อาศัย - ไม่เกิน 50 มก./ล. สำหรับอาคารพาณิชย์และอาคารสถานพยาบาล
8. แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด (Total Coliform Bacteria) (สำหรับอาคารสถานพยาบาล)	ไม่เกิน 5,000 (เอ็มพีเอ็นต่อ 100 มล.)	ไม่เกิน 5,000 (เอ็มพีเอ็นต่อ 100 มล.)	-	-

การกำหนดมาตรฐานการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

ตามประกาศ ทส. เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด พ.ศ. 2567

ข้อ 5 กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารไว้ ดังต่อไปนี้

พารามิเตอร์	ประเภท ก.	ประเภท ข.	ประเภท ค.	ประเภท ง.
9. แบคทีเรียสำหรับกลุ่ม ฟีคอลโคลิฟอร์ม (Fecal Coliform Bacteria) (สำหรับอาคารสถานพยาบาล)	ไม่เกิน 1,000 (เอ็มพีเอ็นต่อ 100 มล.)	ไม่เกิน 1,000 (เอ็มพีเอ็นต่อ 100 มล.)	-	-
10. คลอรีนอิสระ (Free Chlorine) (สำหรับอาคารสถานพยาบาล)	ไม่เกิน 1.0 มก./ล.	ไม่เกิน 1.0 มก./ล.	-	-
หมายเหตุ : หน่วยเป็น มก./ล. = มิลลิกรัมต่อลิตร				

การกำหนดค่าปรับของแหล่งกำเนิดมลพิษ

กรณีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
ตามมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมฯ พ.ศ. 2535

ตารางแสดงอัตราค่าปรับบังคับการของแหล่งกำเนิดมลพิษ
(โดยคิดค่าปรับเป็นรายวัน)

ประเภท	อาคาร	สถานที่เลี้ยงสุกร	สถานบริการ น้ำมันเชื้อเพลิง	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์ น้ำจืด
ก	7,000	7,000	5,000	600
ข	5,000	3,500	5,000	1,000
ค	*	1,000	-	*

หมายเหตุ : * เทียบเคียงค่าปรับประเภท ก และ ข

ประเภท	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย
ค่าปรับ	2,000	1,000

การกำหนดค่าปรับของแหล่งกำเนิดมลพิษ

กรณีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
ตามมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมฯ พ.ศ. 2535

ตารางแสดงอัตราค่าปรับบังคับการของแหล่งกำเนิดมลพิษ
(โดยคิดค่าปรับเป็นรายวัน)

ขนาดพื้นที่	ที่ดินจัดสรร
ตั้งแต่ 500 แปลง หรือเนื้อที่เกินกว่า 100 ไร่	7,000
ตั้งแต่ 100 ถึง 499 แปลง หรือเนื้อที่ 19-100 ไร่	5,000

การกำหนดค่าปรับของแหล่งกำเนิดมลพิษ

กรณีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
ตามมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมฯ พ.ศ. 2535

ตารางแสดงอัตราค่าปรับบังคับการของแหล่งกำเนิดมลพิษ
(โดยคิดค่าปรับเป็นรายวัน)

ประเภท	อาคาร	ที่ดินจัดสรร	สถานที่เลี้ยง สุกร	สถานบริการ น้ำมัน เชื้อเพลิง	บ่อเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำจืด
ก	2,000	2,000	2,000	1,000	300
ข	1,000	1,000	1,000	1,000	500
ค	*	*	200	-	*

หมายเหตุ : * เทียบเคียงค่าปรับประเภท ก และ ข

ประเภท	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง	บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย
ค่าปรับ	2,000	1,000

การกำหนดค่าปรับของแหล่งกำเนิดมลพิษ

กรณีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
ตามมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมฯ พ.ศ. 2535

ตารางแสดงอัตราค่าปรับบังคับการของแหล่งกำเนิดมลพิษ
(โดยคิดค่าปรับเป็นรายวัน)

ขนาดพื้นที่	ที่ดินจัดสรร
ตั้งแต่ 500 แปลง หรือเนื้อที่เกินกว่า 100 ไร่	2,000
ตั้งแต่ 100 ถึง 499 แปลง หรือเนื้อที่ 19-100 ไร่	1,000

หน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าของหรือผู้ครอบครอง แหล่งกำเนิดมลพิษ

ที่ถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียหรือของเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่
สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้ง

มาตรา 70 เจ้าของหรือผู้ครอบครองมีหน้าที่ก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มี
ระบบบำบัดน้ำเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจสอบ
แหล่งกำเนิดมลพิษที่กำหนด ตามมาตรา 69

✗ พบว่า ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย

คำสั่งทางปกครอง : ให้ก่อสร้าง ติดตั้ง หรือ
จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย

หากไม่ดำเนินการ : ปรับรายวัน ในอัตราไม่เกินวันละ 7,000 บาท

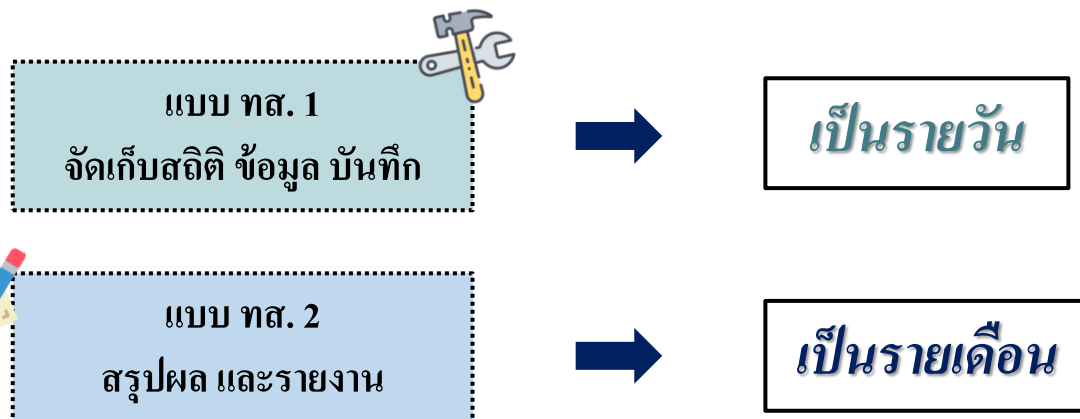

หน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าของหรือผู้ครอบครอง แหล่งกำเนิดมลพิษ

ที่ถูกระบุควบคุมการปล่อยน้ำเสียหรือของเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่
สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้ง

มาตรา 80 เจ้าของหรือผู้ครอบครองมีหน้าที่ต้องเก็บสถิติ ข้อมูล การจัดทำบันทึก
รายละเอียดและรายงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ มาตรา 80

- ยื่นด้วยตนเอง : เจ้าพนักงานท้องถิ่น
- ส่งไปรษณีย์ตอบรับ : เจ้าพนักงานท้องถิ่น
- รายงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ : <http://www.ereportmatra80.com>

หน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าของหรือผู้ครอบครอง แหล่งกำเนิดมลพิษ

ที่ถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียหรือของเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่
สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้ง

กรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงฯ (มาตรา 80)

โทษอาญา

ตามมาตรา 104

จำคุก **ไม่เกิน 1 ปี** ปรับไม่เกิน
100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

โทษอาญา

ตามมาตรา 106

จำคุก **ไม่เกิน 1 เดือน** ปรับไม่เกิน
10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 110/2 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมฯ พ.ศ. 2535 ที่มีโทษปรับ
สถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษหรือจำคุกไม่เกินสองปี **ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบ
มีอำนาจเปรียบเทียบได้**

การพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ

ตามมาตรา 110/1 และมาตรา 110/2 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมฯ พ.ศ. 2535

พนักงานเจ้าหน้าที่และ
เจ้าพนักงานควบคุม
มลพิษ
พบการกระทำความผิด

ตรวจสอบข้อเท็จจริงและ
รวบรวมพยานหลักฐาน
พบการกระทำความผิดจริง

พนักงานเจ้าหน้าที่และ
เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
เรียกผู้ต้องหา เพื่อทราบ
ข้อกล่าวหาและให้ถ้อยคำ

ผู้ต้องหา**ยินยอม**
ให้เปรียบเทียบ

ส่งสำนวนความผิด
คณะกรรมการ
เปรียบเทียบ

คณะกรรมการ
เปรียบเทียบ**รับ**สำนวน
ความผิด

ไม่รับสำนวนความผิด

ส่งสำนวนการเปรียบเทียบคืนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าพนักงาน
ควบคุมมลพิษ แก่ไขเพิ่มเติมข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้
ถูกต้องและครบถ้วน

คณะกรรมการเปรียบเทียบ
รับสำนวนความผิด

รับสำนวนความผิด

พิจารณาเปรียบเทียบแล้วเสร็จ

ชำระค่าปรับ**ภายใน 30 วัน**
นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ

คดีเลิกกันตาม ป.วิ.อาญา

กรณีไม่ชำระค่าปรับ

พนักงานสอบสวนดำเนินคดี
ตาม ป.วิ.อาญา ต่อไป

อำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

มาตรา 82 กำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจ ดังนี้

1

เข้าไปในอาคาร สถานที่ และเขตที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม หรือแหล่งกำเนิดมลพิษหรือเขตที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียของบุคคลใดๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย ระบบกำจัดอากาศเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าว หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

2

ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ผู้ควบคุม หรือผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย **จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซม**ระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดอากาศเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น แต่ถ้าแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นโรงงานอุตสาหกรรม ให้แจ้งให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ได้

อำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

มาตรา 82 กำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจ ดังนี้

3

ออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมิใช่โรงงานอุตสาหกรรมตามมาตรา 90 มาตรา 91 หรือมาตรา 92 ในกรณีแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นโรงงานอุตสาหกรรม ให้มีหนังสือแจ้งไปยังเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานเป็นเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานไม่ดำเนินการออกคำสั่งปรับภายในระยะเวลาอันสมควร ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจออกคำสั่งปรับเจ้าของ หรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมนั้นได้

4

ออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสีย หยุดหรือปิดการดำเนินการให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย นั้น ผ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

5

ออกคำสั่งเป็นหนังสือเพิกถอนการเป็นผู้ควบคุมตามมาตรา 68 หรือมาตรา 70 ในกรณีที่ผู้ควบคุมนั้นฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ขั้นตอนการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษของ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

1

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ**ตรวจสอบ**ระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษ

2

แจ้งผลการตรวจสอบ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน

3

ออกคำสั่งทางปกครอง : สั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือ
ซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย

4

การใช้มาตรการบังคับทางปกครอง : **ออกคำสั่งปรับบังคับการ**

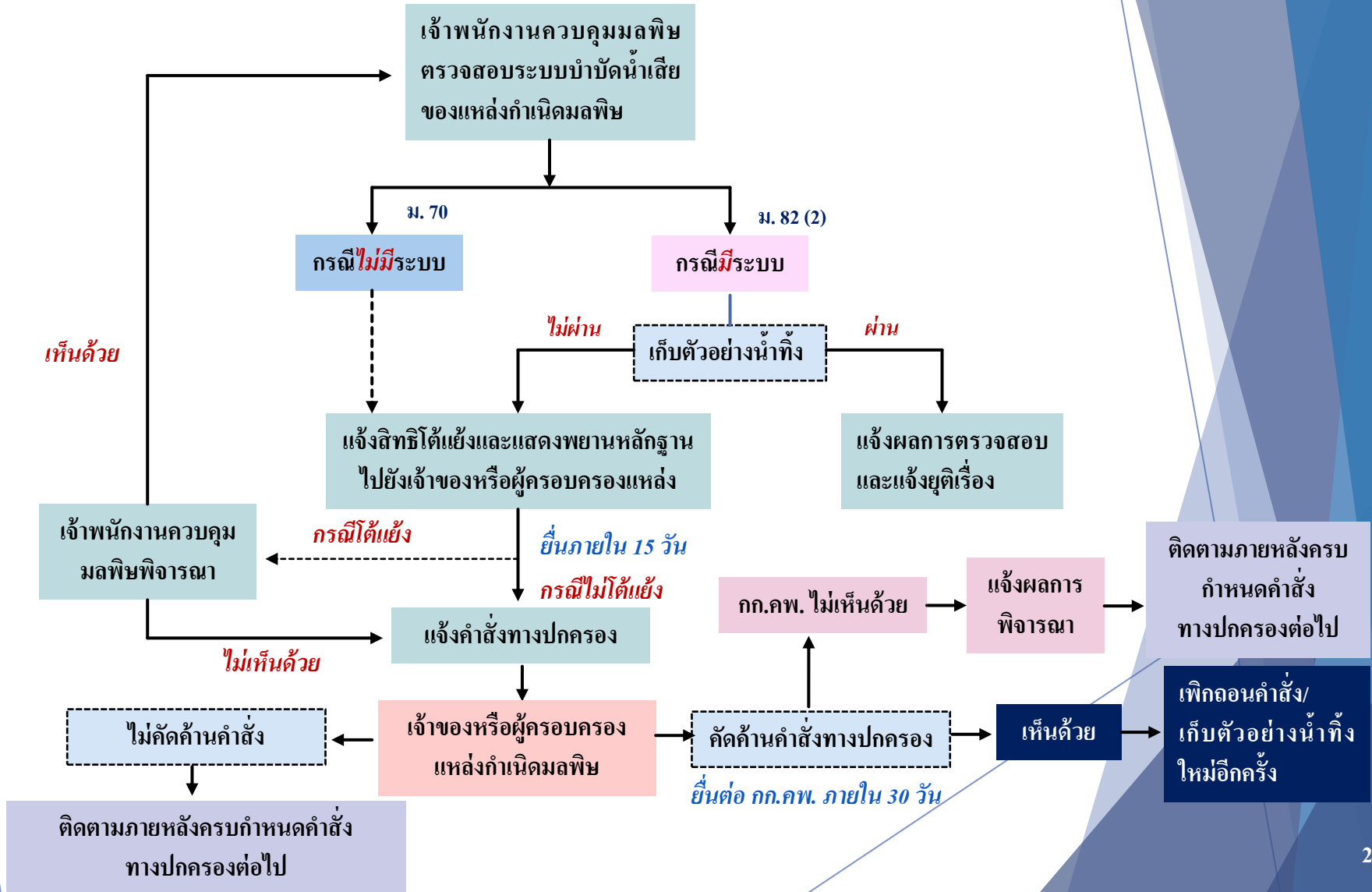
5

ตรวจติดตามผลการปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองและคำสั่งปรับบังคับการ

6

กรณี**เพิกเฉยหรือไม่ปฏิบัติตาม**คำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
จะดำเนินการใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึด आयัตทรัพย์สิน
เพื่อนำขายทอดตลาดต่อไป

ขั้นตอนการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษของ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

ขั้นตอนการใช้มาตรการบังคับทางปกครองกับเจ้าของ หรือผู้ประกอบการแหล่งกำเนิดมลพิษ

การออกคำสั่งปรับบังคับการ

1. อาศัยอำนาจตามมาตรา 63/21 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
2. ข้อ 2 (10) แห่งกฎกระทรวงกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจกำหนดค่าปรับบังคับการ พ.ศ. 2562 : กำหนดค่าปรับรายวันในอัตรา **ไม่เกินวันละ 10,000 บาท**
3. หลักเกณฑ์การปรับทางปกครองสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท : **โดยพิจารณาจาก (1) ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษ (2) เหตุอันควรลดหย่อน และ (3) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งซ้ำอีก**

ค่าปรับส่วนแรก :

นับถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครอง จนถึงวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งปรับ แต่ไม่เกิน 30 วัน

ค่าปรับส่วนที่สอง (รายวัน) :

นับถัดจากวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งปรับ **ต่อไปทุกวัน** จนถึงวันที่ปฏิบัติตามคำสั่งแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ

ขั้นตอนการใช้มาตรการบังคับทางปกครองกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

การอุทธรณ์คำสั่งปรับ

การอุทธรณ์คำสั่งปรับ หมายถึง การยื่นคำอุทธรณ์คำสั่งปรับของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เป็นการโต้แย้งหรือคัดค้านคำสั่งปรับ ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เพื่อให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในฐานะผู้ออกคำสั่งและเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งปรับบังคับการดังกล่าว รวมทั้งเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนที่จะเกิดขึ้นกับผู้ยื่นคำขออุทธรณ์ซึ่งถูกกระทบสิทธิ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 44 และมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ผู้อุทธรณ์ หมายถึง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้รับคำสั่งปรับ

แบบของการอุทธรณ์ หมายถึง ผู้อุทธรณ์คำสั่งปรับจะต้องทำคำอุทธรณ์ **เป็นหนังสือ** โดยระบุข้อโต้แย้ง ข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบการคัดค้านคำสั่งปรับบังคับการ

ขั้นตอนการใช้มาตรการบังคับทางปกครองกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

การพิจารณาทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

การทุเลาการบังคับตามคำสั่งปรับ หมายถึง การชะลอการบังคับค่าปรับของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งปรับไว้ เพื่อให้ผู้รับคำสั่งปรับจะได้ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือเพื่อรอคำวินิจฉัยของผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งปรับ กรณีที่ผู้รับคำสั่งทางปกครองได้อุทธรณ์คำสั่งปรับไว้

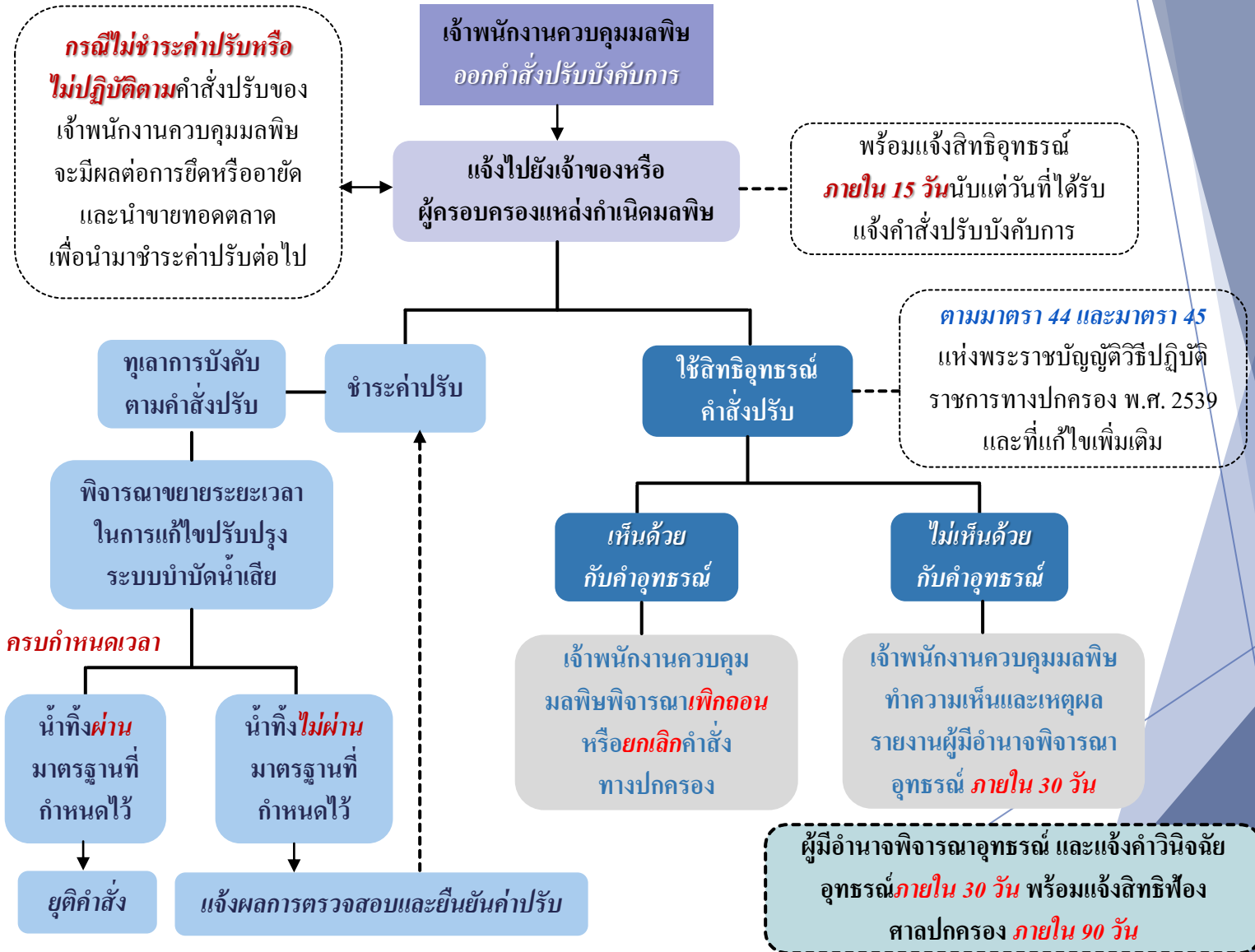

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ จะต้องชำระค่าปรับส่วนแรก และยื่นคำขอขยายระยะเวลา เป็นหนังสือ โดยระบุเหตุผล แผน และระยะเวลาในการดำเนินงานให้ชัดเจน

ทั้งนี้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะนำประกาศ คพ. เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก. อาคารประเภท ข. และอาคารประเภท ค. มาใช้ประกอบในการพิจารณาขยายระยะเวลาการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียด้วย

ขั้นตอนการใช้มาตรการบังคับทางปกครองกับเจ้าของหรือผู้ประกอบการแหล่งกำเนิดมลพิษ

Thank You

ส่วนบังคับทางปกครอง
กองกฎหมาย กรมควบคุมมลพิษ
โทร 0 2298 2055-2057